

[Dorte Bennedsen]

var regeringens opfattelse, at Barsebäck var fejlplaceret. Ja, der er dog vist ikke noget menneske, end ikke den mest svorne atomkrafttilhænger, som kan mene, at placeringen af Barsebäck er særlig vellykket.

Men det, der er interessant, er, om det også er den samlede regerings fortsatte opfattelse, at Barsebäck skal lukkes. Når jeg spørger om dette, er det, fordi indenrigsministeren og indenrigsministerens parti samt det tredje regeringsparti stemte imod beslutningsforslaget fra 1986. Derfor ville det være interessant at høre, om det er regeringens opfattelse, ikke blot at Barsebäck er fejlplaceret, men også, at vi vil kræve af Sverige, at Barsebäck bliver lukket hurtigst muligt.

Hans Hækkerup (S):

Jeg synes også, at miljøministerens svar var utrolig uklart, og derfor er jeg helt enig i de spørgsmål, der er stillet her. Men jeg vil gerne præcisere det yderligere et lille stykke og spørge miljøministeren, om det er regeringens opfattelse, at begge reaktorer skal lukkes så hurtigt som muligt.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg går ud fra, at Folketingstidende kan vise, at svaret ikke var uklart. Jeg sagde, det var regeringens opfattelse, at Barsebäck var fejlplaceret, og at Barsebäck skulle lukkes. Det mener jeg uden videre vil fremgå af referatet, og ellers vil det gøre det her. Men det fremgår i øvrigt også af, hvad jeg tidligere har sagt. Jeg har ikke noget imod at gentage det, jeg allerede har sagt én gang, men at skulle få at vide, at svaret er uklart, synes jeg er meget mærkeligt. Jeg kan ikke se, det kan gøres klarere, end det er sket her. Og om der er tale om én eller to reaktorer, er i denne sammenhæng fløjttende ligegyldigt. Begge reaktorer skal naturligvis lukkes, det er da klart. Det ville da være fuldstændig mærkværdigt at lade én reaktor blive. Faren er der, fordi det er forkert placeret i forhold til København. Det var svar til hr. Hans Hækkerup og fru Dorte Bennedsen.

Til fru Margrete Auken vil jeg gerne sige, at problemet i denne sammenhæng er, hvad Danmark rent faktisk kan gøre. Det er rigtigt, at vi kan prøve at tale med de nordiske kolleger, men vi bliver bare nødt til at konstatere, at svenskerne på dette punkt har sagt »nå«. Det er

en nøgtern konstatering, ikke en konstatering af, at vi ikke fortsat skal arbejde videre med spørgsmålet. Og det var sådan set også det, der var baggrunden for min lidt lakoniske meddelelse.

I øvrigt er jeg enig i – og det prøvede jeg sådan set også indirekte at antyde – at den svenske holdning var uændret. Hvad betyder egentlig det? Ja, i forhold til tidligere, men hvad var den tidligere holdning? Det er der dermed ikke sagt noget om. Derfor mener jeg selvfølgelig, vi skal fastholde vores holdning, sådan som den hele tiden har været.

Når det drejer sig om atomspørgsmål, må jeg af ressourcemæssige grunde sige, at det altså ikke længere henhører under miljøministeren, men under indenrigsministeren. Og når det drejer sig om energipolitik, henhører det under energiministeren. Det er derfor, jeg føler, det ikke ville være korrekt af mig at gå nærmere ind på disse spørgsmål.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil gerne først takke miljøministeren for, at vi fik præciseret, at det ikke er Birgitta Dahls linje, men den klassiske danske, vi fastholder, og dernæst selvfølgelig sige, at jeg er enig med ministeren i, at spørgsmålet om, hvad Danmark yderligere kan gøre, bør gå videre til energiministeren, for der har været en ret slatten dansk indsats i henseende til at få svenskerne til at gøre noget ved det energiforsyningsmæssige. Og de danske elværker har bestemt ikke været kreative, når det gjaldt om at få svenskerne til at kunne klare sig uden. Men det spørgsmål skal jeg så love at vi vil stille til energiministeren og bare takke for, at vi fik en præcisering. Sluttelig vil jeg spørge ministeren – hun behøver ikke at svare på det – om hun vil love også at få sat lidt skub både i indenrigsministeren og i energiministeren, sådan at dette her bliver mere end en fanemarkering.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Det vil jeg da gerne, men jeg tror sådan set, de kan klare sig uden mig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 362

2) Til trafikministeren af: